

Köpenhaminassa 14.11.1895

Rakkaat omaiseni!

Nyt olen yhden päivän ollut K:ssa ja suoraan sanoen on mulla ollut kamalan ikävä. Aamulla menin kaikista ensimmäiseksi hankkimaan itselleni kartan (yli) kaupungin. Samalla koitin kirjakaupasta saada yliopiston luento katalogin. Sain tietää että sen saa ainoastaan yliopistosta. Menin hakemaan yliopistoa ja kun sinne vihdoin ja viimein löysin olivat kaikki kataloogit lopussa. No, ajattelin: kommer tid så kommer råd, jätin sen homman ja menin huonetta hakemaan. Olin saanut osoitteen Bergström'eiltä missä he ovat asuneet (Neiti Montin on myöskin asunut siellä). Siellä ei kuitenkaan ennen lauvantaita ole huonetta. Tänne hotelliin tullessani tuli myöskin eilinen tuttavani Hra Heininen. Hänelle juttellessani sairashuone hommistani kertoi hän tuntevansa täällä erään lääkärin jolta voisi tässä asiassa kysyä neuvoa. Hän meni sinne ja esitellessään asiaansa kertoi tohtori Ravsick että hän juuri on nimitetty lääkäriksi Kuningatar Luisen lasten sairashuoneeseen. Käski mun mennä terveisillä häneltä "föreständerskan" luo ilmoittamaan itseni niin se kyllä vallan hyvin käy laatuun hospiteerata siellä. Siis oikea auringon säde. Menin sinne Farmagsgade - - niin pitkä matka, luulen kävelleeni ainakin tunnin ennekuin sinne tulin ja förest. ei ollut siellä vaan huomenna klo 11 pitää tulla.

Asumus jota ajattelin on siis mahdollinen ja mistä saada toinen. Ei sen puolesta kyllä saan, mutta saan hakea. Menin kovin vastahakoisesti hakemaan Rouva Langea mutta hän ei ollut kotona. En minä ymmärrä minkä tähden minulla pitää olla niin vastaan mennä hänen luokseen. Jos edes varmaan tietäisin onko Isä kirjoittanut hänelle ja mitä? Sieltä tulin tänne yksinäisyyteen, joka tuntuu paljon pahemmalta kun koskaan olen voinut ajatella. Minusta kaikki ihmiset tuntuvat niin kovin epä-ystävällisiltä ja niin kummallisilta, niin vierailta, mutta siihen on kai syynä etteivät ymmärrä mitä puhun. Saksassa koko ajan, ensimmäisestä päivästä asti, ymmärsin itse paljon paremmin ja muut ymmärsivät minua. Kaupunki, ainakin niin paljon kun minä olen nähnyt tuntuu niin kovin ahtaalta ja pakatulta. Kovin kapeat kadut, tummat, rumat rakennukset. Tuhannen kertaa hauskempi on sekä Berliini että Helsinki. Antakaa nyt anteeksi että vaivaan teitä näin ikävällä kirjeellä mutta jollakin mun täytyy kuluttaa aikaa, ja muuta en voi kertoa kun mitä tunnen.

Kirjoita mulle oikein pian Helmi ja sitten joskus Otilia Silfverstolpen osoite että se on mulla siksi kun lähden sinne. Vielä kirjoitan Neiti Rinkel'ille kirjeen ja sitten menen maata hyvässä toivossa hauskemman päivän nousemisesta.

Sydämeni suloisimmat terveiset rakaille vanhemmille, siskoille ja veljille sekä lapsille lähettää
oma Inenne